

Lyx

Konsten att somna utan dig vid min sida. Hur lär jag mig det? Som att själen trasas sönder och mitt hjärta slits i bitar. När mina ärr har läkt, de vackraste änglavingar jag tatuerar på ryggen. En symbol vars hemliga budskap jag behåller för mig själv. Vi ställer oss på parkscenen och vi låtsas att vi är rockstjärnor. Korpar i trädet. Så vacker som den dyrbaraste målning i solnedgången. Vi njuter av varandra. Pilgrimsfalk bevakar vår kärleksförklaring. Vigselring ramlar i nyfallen snö. Borta. Lika bort som din tomma blick. Jag tittar på dig. Ditt ansikte som av porslin. De orden du viska. Men för mig är det ett återkommande eko. Av mig du inte har några känslor kvar. Men vi kan ju vara vänner. Vänner? Knappast. Alla de känslor du inte har för mig. Har jag för dig. Jag drar mig undan och försvinner in i min egna tystnad. Jag skriver en dikt till dig på svart papper. Vi göder varandra med osanning du mitt livs kärlek. Du älskar mig i nöd och lust. Tills du hittar någon annan. Som en trasdocka jag känner mig när jag äntligen kan sätta ord på mina känslor. Ju mer jag älskade dig. Desto mindre älskade du mig. Korparna flyger bort från trädet. De dansar sin kärleksdans. Jag tittar på dig i profil. Så snygg. Men bakom ditt snygga fasad ruvar du på drakägg. Så jag säger farväl till det som en gång var vi och jag slår ut mina vingar och lyfter mot stjärnorna där jag blir bemött som den klaraste diamant, som du en gång för mycket smutsade ner. Men nu jag lära mig värdera mig själv. Tycker jag ska unna mig lite lyx. Lyx att åter bli älskad för det som är jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten